

Причинитѣ сж две: студътъ и гладътъ. Отъ студътъ тѣ наистина по-малко се страхуватъ, защото перата имъ сж добри кожухчета, но все пакъ неприятно имъ е да газятъ дълбокъ снѣгъ, да стъпватъ по ледъ, безъ да намѣрятъ безопасна сушинка, де да си легнатъ (щъркелитѣ, напимѣръ). Ала най-много тѣ се страхуватъ отъ гладъ. Защо? Защото зиме навалява много често дълбокъ снѣгъ, земята се сковава, ледове покриватъ водитѣ и рѣкитѣ, всички насѣкоми (паячета, мушици, червейчета, буболечки) сж или измрѣли, или сж се скрили дълбоко въ земята. А тия насѣкоми хранятъ повече отъ птицитѣ. Какво би правили щъркелитѣ безъ жаби, безъ червеи, лястовичкитѣ — безъ мушици. Съ една дума, зиме по насъ земята става гладно поле. Птицитѣ биха измирили отъ гладъ, ако биха останали тукъ. При насъ оставатъ само игривитѣ врабчета, които се криватъ по плѣвниците, подскачатъ по улицитѣ и около кжшитѣ да кълватъ падналитѣ зрънца или трохитѣ отъ трапезитѣ; зловещитѣ гарвани се пребиратъ въ градоветѣ и селата, та дирятъ храна по буклуцитѣ или отъ мършитѣ.

Презъ юний, малкитѣ порастватъ и, заякватъ, презъ юлий и августъ старитѣ, оправени добре отъ изобилната храна, мѣнятъ перата си и, щомъ листитѣ започватъ да зажълтяватъ и да слитатъ, птичкитѣ се свикватъ на рояци, на дружини, ята, по градини, по храсталаци, по блатъ и ливади. Следъ това тѣ отпжтватъ. Ако не ги срещнатъ мъгли, бури, виелици, лоши вѣтрове, тѣ благополучно стигатъ въ топлитѣ мѣста. Ако ли пѣкъ такива ги срещатъ, много отъ тѣхъ загиватъ по пжтя. Случвало се е много пжти буря да ги присвие по моретата и тѣ налитатъ за спасение въ нѣкой корабъ съ такава